

Gitarr och dragharmonika

Gustaf Fröding

Jesper Andersson

Spelas med fördel som ragtime

♩=120

Två grann-ar jag har i min bon - ing. Den en-e är sent - i - ment - al. Jag
hör hon-om högt dekl - a - mer - a om sorg och liv - ets kval. I -
bland är han dyst - er och bitt - er och mel - an - kol - iskt bis - arr, i -
bland li - te svärm - iskt e - leg - isk och sjung - er i - bland till git - arr.

Två grannar jag har i min boning
- den ene är sentimental
- jag hör honom högt deklamera
om sorg och livets kval.
Ibland är han dyster och bitter
och melankoliskt bisarr,
ibland litet svärmiskt elegisk
och sjunger ibland till gitarr.

- Den andre är munter och lustig
och bondsk och grovt burlesk.
För honom är sorg och bekymmer
blott skrymt och skrock och fjäsk.
Han grubblar ej alls, han skrattar
åt livet helt sonika
och visslar och sjunger och spelar
på dragharmonika.

- Man tröttnar att lyssna på sådant!
- och dock har jag vant mig därvid;
den ene han liknar min nutid,
den andre min gångna tid.
Och stundom, när ledsnad mig trycker
och dagen mig tycks för lång,
jag präntar och sätter i noter
små stumpar av bägges sång.

Och sägs det ibland, att musiken
är mindre melodiskt fin,
och är icke allt som det borde
ibland med harmonin,
så kommer det av, att gitarrsång
och dragharmonikesång
stämts upp från höger och vänster
ibland på samma gång.